

47.

ACC. N:R M. 16455: 1-41.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Landskap: *Skåne* Upptecknare: *Gerd Englund*
Härad: Berättare: *Bernt Lundin, Grävarvägen 26,
Lund*
Socken: *Lunds stad* Berättarens yrke: *brevbäare*
Uppteckningsår: *1965* Född år *1909 i Lund*

*Stadstraditioner I s. 1-41.**LUF 126*

Skriv endast på denna sida.

46

B. Lundin

09

E. Conrad

EXC

FOLKLIVSARKIVET

FINNGATAN 8

Englund

Dec 14 / 36 LUND

M. 16455.

Ifylles av uppgiftslämnaren

Berättarens namn: Gernd Lundin
" födelseår: 1909
" födelseort: Lund
" yrke: Brevbärare

Makes/makas namn: Edit Lundin
" födelseår: 1910
" uppväxtort: Lund
" yrke: Hemmansfru

Faders namn: Lars Hansson Lundin
" födelseår: 1875
" uppväxtort: Svedala
" yrke i staden: Bagare
" yrke före ev. inflyttning till staden: Förmöbl. inget yrke - tidig inflytt

Moders namn: Elna Lundin
" födelseår: /
" uppväxtort: Lund
" yrke i staden: Hemmansfru
" yrke före ev. inflyttning till staden: /

Farföräldrars yrke: /
Morföräldrars yrke: /
Antal syskon: 8

(47.)

ACC. N:R M. 16455 :/.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Vi skilde direkt ink på en
a olika stadsdelar i min barndom.
Jag växte upp på Hospitalgatan nr 9,
och omröddet där omkring kallades
Nöden eller Nya stan, ibland även för-
läen. Bebyggelsen bestod mestadels av
en våningshus med vindkontor. Där nere
Omkr. 1929-30 byggde stan ett stort to-
våningshus för barnrikefamiljer i Hen-
negatan 8. Vi kallade huset "Nödens
slott." I Nöden bodde mest industri-
arbetare. Många av dem arbetade på
hindgarvsfabriken och hos Børgs söner.
Där bodde också en del hantver-
kare. Nere vid Exploranden låg
det trädgårdar som ägdes av fastig-
hetsägarna och fortsatte man utåt
professorstaden var det nästan ingen

beläggelse alls.

Detl' bodde även gatt om juclar i
Nöden. De stötte sig själva, men på
fredagskvällar tordagar och söndagar
blev vi andra svenskar ombedda
att tända och släcka deras pri-
muskök och deras ljus. De hade
sin syngsaga i Hospitalgatan nr 3.
För att man hjälpte dem att släcka
och tända brukade man få 50 öre.
Judearna gick med säcken på ryggen
och ägnade sig mest åt bladt-
handel och lumphandel. De bruk-
de gå omkring på söndagarna och
så vilket vi nog tyckte verkade
egendomligt. De kände rätt mycket
inböcker. De hade sina särskilda
bak varje torsdag och fredag och

De åt bara höns och ockott. De
höll sig med rätt mycket höns och
ankor. När någon jøde hade fått
följde de begravningsståget förbi Käll-
byvägen ut på Malmstörögen och kastade
de stenar efter Kistan. Vi flickor
växte ju upp tillsammans med jøde-
flickorna - i övrigt umgicks inte de
närken något med judarna, som jag
kan minnas.

Vi nödabov höll nog ganska gott sam-
man. Nödapågarna brukade skissa
och kivas med skolpojkar på Spy-
ken. Det kunde också hända att
det på danser blev lite bråk med
Värpingeungdomen. Det gällde att hil-
la undan för polisen. De gjorde sina
runder därnere en tre, fyra gånger om

Län.

Vi ansåg nog studenterna vara bättre lottade än vi. Det förekom dock aldrig något bråk mellan dem och oss. Borden hade vi aldrig något emot. Prästerna betraktade vi inte med någon större sympati. De "rika" var för loss affärsintet och akademiker.

I Nöden var det gott om hökerier. Det låg ett eller två hökerier på varje hörn. Lärare och hokarna gjorde goda affärer på arbetarna. Vi hördammar brukade hålla till och leka på Esplanaden. Där sparkade man ball, tills polisen kom, och då gällde det att smita undan. Det var inte tillåtet att leka på Esplan-

vaden egentligen och inte heller i Stad-
parken. På måndagarna var det alltid
barn- och familjefest i Folkets Park som-
martid. Då drog familjerna ut dit med
primmstek och kaffepumpor, matsäck med
sill och potatis. För oss barn ordnades
det lekarna, och på kvällen blev det
dans för de vuxna. Festen brukade på-
gå till tio- elv-tiden på kvällen. Ibland
åkte vi ut till Fågelsång och till Bär-
red och bodade de. Det var också
vanligt, att de vuxna satt på trap-
por och portade - och på gårdar-
na - långt in på sommarnätterna. Några
särskilda spåsarstråk, kan jag inte
minnas, att vi hade.
Vi hade nog en del öknamer på vissa
platser. Huset, Hospitalsgatan nr 10,

Kallades "Skeppet". Vi tyckte, att det påminde om Noas ark. Huset, som ligger näst efter "Skeppet", dvs. längst ner på Hospitalgatan, kallades "Duslaget". Vid husstorpet låg ett älschupp som kallades "Dusacken" (en väntsal). Se tillkom ju "Nödens slott", som jag nämnde. Gynmalaregatan kallades vi "Benslytaregatan". Den var belagd med kulerstenar och mitt i gatan gick en trottoar.

Jag växte upp på Hospitalgatan nr 9. Under en kortare tid innan hörde vi bull på Hospitalgatan nr 10. Det var nästan en särskild sed det där, att man skulle flytta. Den 1:e april och den 1:e oktober var flyttadagar. Då var man fri från skolan. Huset på

Hospitalegården nr 9 innetill på nedre
botten fyra tvårumslägenheter och
ovanpå fanns tre rum med kontor
och soale. Där fanns även en vask och
avlopp. Vi hyrde en tvårumslägenhet
i botten våningen. Det fanns både vatten
och avlopp där. Huset hade byggts
omkring 1890-1900 och jag undrar om
inte byggherren hette Ripa. Han hade
en bulvan som hette "Kaluna-Jön-
sson". Denne var vice vörd. Det fanns
en annan vicevörd där nere också
som hette Mattsson. Både Mattsson
och Kaluna-Jönsson var poliser. Jag
kan inte minnas att det företogs någon
frändringar el. gjordes någon repara-
tioner på huset, så länge vi bodde
där. Vi tyckte om de själva någon

ACC. N:R M. 16455:8.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

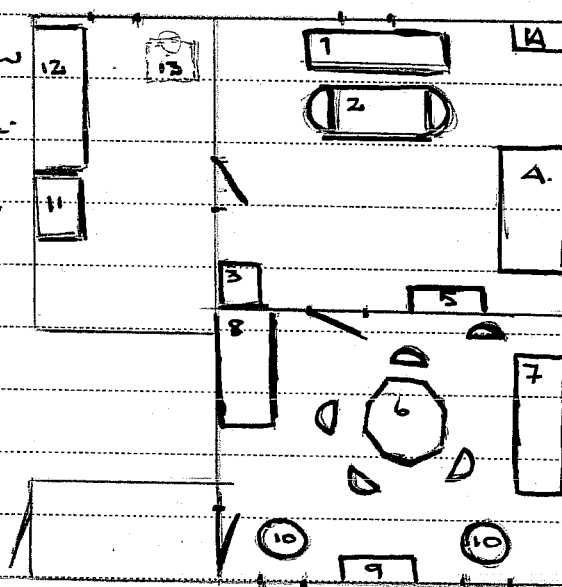
gänger. I hyra betalade vi c:a 34kr/mån.
— 412kr/året.

Vi använde vårt innerrum som vät-
rum. Vid högtidliga tillfällen bruka-
de vi äta i ytterrummet. Båda an-
vändes som sovrum. Vi höjde oss ved
vår bostad - man visste ju inte om
väget varit eller något bättre. De
flesta larmare hade det ungefär li-
kadant. Väggar i rummen var tapet-
serade, och köksväggarna var må-
lade bräderingar utom vid spisen,
der det var ugnvägg. Både i kök och
i rum hade vi torggolv. Det sand-
des inte. Jag tror inte heller, att
våra grannar sandade sina golv
heller de. I köket hade vi en
enlig jämspis och i innerrummet

ACC. N:R M. 16455:9.

en s.k. metraljösse (?) Möbelenheten var
enkelt och skilde sig knappt från
de andras stäruer.

Möbelenheten re-
konstruerad efter
Sagihansens min-
ne i

1. Pinnsoffa
2. Bord med knick
12 dr
3. Metraljösse.
4. Fars och mors
uppbäddssäng.
5. Hög byrå
6. Bord (ätställe)
7. Pinnsoffa med
läderkuddar.
8. Säng
9. Byrå (Spegel
över)
10. Petarbord med
dunkor.
11. Symaskin
12. Köksbänk
med
rask
13. Lucka för
gång till utskän-
lare

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

ACC. N:R M. 16455:10.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Möblerna hade mor och far köpt nya. Jag minns, att de köpte stolar med brunklädnad. Vi hade en ärnad möbel. Det var far och mors säng: En stor enkel försäng med utlöd rygg. Den var från mors bror. Mor hade en gång fött i den, och jag och mina sysskonföller alla i den. Vi barn (vi var sex pojkar och tre flickor) delade på soaplut i utrymmet i några soffor och en säng som vi hade. Så länge vi var spädbarn fick vi ligga hos far och mor eller i en mangellåda. Sängkläder: Tagelmadrass, underlakan, kuddar med örngott, filt och sticktäckor.

Som belysning hade vi fälgelampor — under kriget karbid. Det fanns inga beständigt tända lampor för när

Linet skulle tändas.

Han var bagerare vid "Böringen" hela den tid, som jag minns. Han började arbeta där 1909. Dessförinnan hade han arbetat hos Tage Håkansson. Han började sitt arbete vid 3- $\frac{1}{4}$ -tiden på morgonen och slutade vid 3 på eftermiddagen. Han åt på sitt arbete, och som pys sprang man ofta med kaffe och smörgås till honom. Arbetsdagen var lika lång hela året. Ungefär var fjärde söndag fick han arbeta ca 4 tim. i bageriet. Han fick då "skälla ut". Det förekom säkert ingen paus i arbetet, utan när maten skulle intas. Arbetet bestod i uppvägning av ingredienser utknudning och utbakning av degarna. Det organiserades så, att bageriet tura-

des om syskonen - en hade ngn en
veckor osv. Far höll sig inte med några
egna redskap i arbetet. Han hade
inga naturförmaner. Arbetet var ganska
bra ansett. Under krigsåren tjänade
han 48kr/veckan. Vi var ju en stor
familj, så lönen räckte inte så bra
till ändå. Det var kungligt, men det
gick. Arbetet på Bröningen leddes av
en förman - över det hela stod en
styrelse. På fars tidigare arbete var
Håkansson själv konditor och bar.
Han var enligt utsaga en varit myc-
ket bra. Far och han var goda kam-
rater och stod på äldre dagar myc-
ket i kontakt med varandra. Det
utdelades ej några gåvor av arbets-
givaren. Far gick på fackförenings-

möten och ibland hade de arbetsfart.
Han träffade sina kamrater där och
ibland något därutöver, dock inte
i vårt hem. Far hade ej något extra
arbete.

Mor var enbart hemmefru. Hennes dag
bestod i att utföra alla de sysslor,
som hör till ett hushåll; hon lagade
kläder, hon städade tvättade och
lagnade mat. Ibland fick hon ta ut-
ten till hjälp. Det fanns en barn-
krubba därnere men den anlätades
aldrig av oss. Det fanns även nå-
got som pekade om kindergården
för något äldre barn. Den förestods
bestående av några fröknar, som hette
Beijer och Westdahl. Där gick jag
en tid. Vi hade också "Arbetsstu-

gon" i Däbygatan där diverse slöjd-
arbeten utfördes. När jag var sju år
började jag arbeta som tidningsbud
på eftermiddagarna. Jag delade ett to-
mummen och tjänade ~~3 öre~~ tidningen.
Jag arbetade från 1/24 e.m. - 6-7 tiden
d.m. På söndagarna sprang jag med
extruppelgar och tjänade ~~2 öre~~ ^{1 öre}.
Pengar gick till hemmet, men ibland
kunde det, att jag kunde smita un-
der vägon 25 öring. När jag var 13 år
slutade jag skolan och började se-
dan som springschus. Vi barn hade
inga regelbundet återkommande sysslor
hemmen, men kunde få hjälpa till un-
der gången då och då.
Vi åt tre gånger om da-
gen. På morgonen: välling eller kaffe

och smörgåsar. Någon gång mellan kl.
12-2 e.m. åt vi middag. Det var man
och vi bar som brukade äta då.
För kom hem någon timme senare och
ät då sin middag. På kvällen vid
6-7-tiden åt vi kottlunt. Den be-
stod ofta av smörgås och gröt - ibland
även av stekt polaris.

Middagsmaten bestod av allihanda
lagad mat - det var mycket kallt
mat. Mjälk förekom dagligen, liksom
kaffe. Under kriget plockade vi säd
och brände. Annars köpte vi alltid
färdigrostat kaffe och kände det
hemma. Det blev mycket så, att man
kallte på smeten.

Ofte kunde vi soppa på middagsbor-
det. Jag minns, att vi tyckte myc-

Ket om sillasoppa. Den skulle kokas på
fet sill, morötter, potatis och dill,
och den reddes något. Ö.k.t. Att vi
mycket sill - både klet och klet.
Torsk köpte vi också och stekte eller
kokte, och någon gång föllom även gatt
tor. Far var mycket glad för ål, och
ofta köpte vi sådan. Den koktes.
Kött av olika slag var heller inte
ovanlig middagsmat hemmen. Köttbullar
och potatis, rakare och fläsk, kildel-
mar och knackvurst med lökadsop-
pa (löksås) var mycket vanligt.
Hästkött, både klet och klet, var
vi alla mycket glada för. Det var
gatt och derom mycket billigt.
Det var ingen av oss som kände
någon motvilja mot den sortens

mat. Jag minns dock, att vår förman
inte ville äta kött. Juvelsmat
förelkom också hemma: ugn, lever och
blodkorv var fattigmannemat då.
De grönsaker, vi åt, förelkom mest i
sopporna. Annars blev det inte så
mycket av den varan. Jag minns i
alla fall, att vi åt mycket vår
korvätter. Vi bar gick med en us-
rat i kordan och tuggade. När
tomaterna kom, känner jag inte riktigt
till, men det var väl när man började
gå på Krogen (!) Jag var väl
ungefär 22-23 år, när jag åt min
första tomat och mådde ej bra av
den. Sydfrukter förelkom knappast
alls då. Vid jultiden brukade vi
få dela på några apelsiner. När jag

var i 8-10-årsåldern, smakade jag
min första banan. Det var, min far
var tidningsgubben. Vi fick några skri-
lade bananer. Var vi barn sågna på
väg till gatt, gick vi vanligen och köpte
lite kaksmulor.

Man handlade i kooperativa. Bröd och
fisk såldes kring på den tiden.
Vi köpte aldrig färdiglagad mat.
Man brukade veckobräd till lördagar
och söndagar.

Under krigsåren hade vi kaniner
hemma. Vi plöjde markerna och
grönt åt dem. För det mesta skaf-
fades vi foder åt dem på torget och
lin trädgårdsmästaren. Vi brukade
få det gröna på morötterna. Omkr.
1917-18 skaffade vi en potatislott

ate vid Dalby vägen. Den täckte dock
ej vårt behov av potatis. Senare
skaffade vi en lott veri i Nils-
torp. Där odlade vi potatis och
grönsaker. Under köket fanns en
källare, där potatisen förvarades.
Kryddornas kryddor delvis och
delvis köptes de färdigmalda.
Vi använde knappast annat än vit-
och kryddpeppar.

Under vintern blev det ganska kunn-
perd med snö. Vi fick äta mycket
rövar och dron in på solet. Kal och
kalk skaffade vi på jämvägen och
trova kunde man komma över ganska
lätt.

Man brukade konserverna utvarn.
Vi köpte rätt mycket lingon och sylta.

de. De kockade Sörel. Därn kockes
in, och quokor lades i ättikslag.
Ibland gjorde man saft på vin-
bär. Vi brukade också lägga in
kyddell i Höganärs krus och salt sill
i träkuttingar. När äggen var billiga
brukade man även konservera såda-
na. Man ^{lade} dem i vattenglas.

Vid matbordet lade var
och en sin plats, dock ej i någon
bestämd ordning. Vi var ju många
vid bordet, så det var fråga om
inte någon fick stå ibland. Man satt
knappast alls med vid bordet, utan
gick runt och skorde och ställde. Vi
fick prata vid bordet, men om det
blev för mycket, fick man vel, att
vatten skulle täppa munnen. På mat-

ACC. N:R M. 16455:21.

B

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

bordet hade vi vaxduk - en söndagar
och vid högtidliga tillfällen vit duk.
Som bestick användes kniv och gaffel.
De förvarades i knivslådan. Någon fin-
re uppsättning av bestick fanns ej. Nå-
gon finare matservis fanns ej men där
emot en fin kaffeservis. Den var för-
modligen köpt. Mor var mycket rädd
om den och skippade efter använd-
ning var den i en byrålåda.
Vid högtider kunde det hända att vi
någon gång hade bjudning med vint,
men det förekom mycket lite. Det blev
i regel bara kaffebjudning för far och
mors bekanta. De bjöds på hembräckt
bröd i regel. Vin förekom inte vid vi-
gat tillfälle i mitt hem, som jag minns.
Till maten brukade vi ofta låta säng-

dricka eller dricksblandning.

Läkare anlättes mest barn i nödfall - dvs. om någon var svårt sjuk eller om olycksfall hade inträffat. Anlätade läkare var Tomberg, Rydberg och tidigare Moberg. "Klock" besöktes allmunt. Jag vill minnas att jag var med mot någon gång i Flädje hos "Flädjegubben". Det var förmodligen för skärven jag behandlade och jag har inte haft ont av åkomman sedan dess. Skärven behandles genom att svart salva smördes på handlederna. Så fick man ligga i åtta dagar samtidigt som medicin togs; jag har för mig att laxermedel brukade användas. "Åsunn-pågen" behandlade också skärven. De Klock hade så stort anse-

ende, att t.o.m. Läkarna skickade sina
barn till dem.

Om vi blev sjuka fick vi allt stanna i
säng några dagar, t.ex. om vi hade någon
barnsjukdom som mässlingen. Vi hade
febertermometer hemma. Sjukhus anlita-
des uestadels vid olycksfall och vid
epidemiska sjukdomsfall. Jag tror nog
att de flesta hade en ganska posi-
tiv inställning till sjukhus. Själva fick
jag ligga där en gång, när jag brutit
armen. Jag vet dock många lärare,
som brukade anlita en järnarbetsare,
som hette Nilsson. Han kallades "Smör-
jaren" och gick runt och hjälpte till
vid stukking och vrickning. Vi hade
våra speciella mediciner, som vi
använde, när vi blev sjuka. När vi

blev förkylda, brukade vi baka sjuk-
domen genom att lägga en handduk
över huvudet och stå lutad över ångan
de kokhet vatten. Till brännskador
och sår användes de saftiga blä-
den på en koktussart. I de flesta
hem liksom i vårt fanns Hoffmanns
hjärtstärkande droppar. De intogs
på sockerbit. Av råttika och (kiss)
brunsocker gjordes en sirapsar-
tad hostmedicin.

Vi föddes alla hemma
och det var very överlag vanli-
gast, att barnen föddes hemma
då. En bammoiska brukade
hjälpa till vid förlossningarna
i hemmen. Jag hade en bror som
föddes år 1914, och vid det tillfäl-

Det folk vi barn hålla till i ytterrummet
medan mor ligger i det inre rummet. Mor ligger
väl bara ett par, tre dagar efter föloss-
ningen. Barnen brukade använda till de
var c:a 8-9 månader.

I slutet av varje vecka badade vi
i bryggkruket. När jag sedan blev lite
äldre brukade jag gå till badkruket
ibland. Mor städade mest varje dag
i lägenheten, och en gång i veckan
kärskunde hon. Vid skoldningen an-
vände hon sopborste, skurborste och
söpa. Minst en gång i månaden sked-
de stortvätt i bryggkruket, gemensamt
tvätt förekom inte! Små tvätter bru-
kade ofta kokas inne på spisen i
en kittel. Som tvättmedel användes
soda och söpa.

ACC. N:R M. 16455:26.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Ohyra var det gott om i de flesta hu-
sen i Lönne. Rättjakten bedrevs som
en ren sport bland oss pojkar. På Vot-
besiktningsbyrå fick vi 10 öre svansen.
Vi fångade dem i fällor och i burar,
som sedan dränktes i vatten. De bur-
kade hålla till i "Korran", dit allt
avskräddes. Vi kunde också
lite obehag av skäktorn. Men försökte
vi hålla dem borta med fälgar och
rödsprut.

Den socialvård, som fanns, var jag
växte upp var ingenting annat än
Fattigvården helt enkelt. De, som
kunde det mycket svårt ställt kun-
de få hämta mat på Fattig huset.
Det var mestadels soppa och en mys-
ket bunn sådan. Fria trätofflar

stod också att få genom Fattighuset.

En privat samvårdslutning "Julstämman" hade kläddutdelning vid jul på "Kulturen" och på "Grand Hotel" för barnen. Vi var väl med några gånger.

Mödrarna brukade följa med sin barn till julfesten, och jag vill även minnas, att vi fick en vacker bröl också. Diakonissorna på Församlingshuset brukade även låta en julfest, där det bjöds på gröt. På Frälsningsarmén kunde de fattiga få mat och en påse med uttorkad hem. Det var inte roligt att bära fattigkläder. I och med att man bar dem, hade man en viss stämpel på sig.

De gamla kom i regel till Fattighuset. Många försäkte dock klara

Sig ändå på städning och tvätt och andra arbeten. De som var mer sköpliga satt på sina vindarum. De brukade få hjälp i från diakonissor och från Fattningssamfundet. De arbetsförmögna hamnade väl för det mesta också på Fattighuset. Men hade ingen hjälp att vårdas med icke långvarig sjukdom. Man fick hell enkelt inte lov att vara sjuk. Jag tror, de var friskare för.

Jag kan inte minnas, att familjer slog sig samman om inköp av varor. När man skulle mangla, gick. Man alltid till någon privatperson, som hade mangel. För detta brukade man betala 25 öre. Vi hade själva en smaskin. Vi var med både i hushållsarbetet

"baggareförening" och i "FENIX". Den sistnämnda hade kommit till i början av 1900-talet. Vi fick liksom rabatt på Folkets Hus. Min farbror var också med i "SOLIS" sjuk- och begravningskassa. De sågade med, att de hade ett skydd där och uppskattade den säkert.

Det förekom inget utbyte av arbetskraft genom omlok. Hemmen var det så, att vi syskon passade varandra. Någon gemensam pensionering förekom inte heller, vid jag kan minnas - Det var nog vanligt på landet. Inställningen till fackföreningsrörelsen var nog mestadels positiv. Jag tror nog, att Åström som hade syskelsättning, var medlemmar i sina resp. fackföreningar.

För var vigen är sekreterare i "Barnen". Det var strax efter storstrejken. Vi prenumererade på "Arbetet" hemma. Vi höll på socialdemokraterna. Jag och mina bröder började också att gå med i demonstrationståget den 12 maj sedan vi blivit fackföreningsmedlemmar. Vi tyckte att vi hade utgått att demonstrera för då - vi arbetade för ett gemensamt mål. Det fanns inget motstånd inom klassen mot demonstrationen, inte heller utanför. Det brukade stå en hel del människor och titta när vi togade, men det gick alltid lugnt och sansat till. Ett antal studenter och prof. Stenwall brukade också gå med i tåget. Det var inga mot-

sättningar mellan anhängare av olika po-
litiska åsikter i grannskapet - ej
heller mellan de äldre och de yngre.
De hade nog ungefär samma åsik-
ter. Propaganda kändes mest genom
facketräningar där. För och vi på-
gick bankrobb på på facketräningsska-
ten i Folkets hus. När jag väckte upp
ansåg det nog tämligen riskfritt att
tillhöra arbetarpartiet - tidigare
hade det ju medfört vissa svårig-
heter på arbetsplatserna. Vi uppsköt-
tade naturligtvis politiker, som till-
hörde vårt parti, som Bonning och
Thorsson, vilka ville för fram arbe-
tarna till bättre förhållanden.
Vi hade nog ingen särskild inställ-
ning till kungadömet. Det var bara att

ACC. N:R M. 16455:32.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

foga sig i. Vi hade aldrig kungabilder
i huset hem, men jag vet, att det fanns
folk omkring, som kunde sådana på väg-
gången.

Vår familj tillhörde Statskyrkan, men
det var inte vanligt, att vi gick i kyr-
kan. Det hände någon gång vid jul.
Jag skulle tro, att det var ungefär
samma inställning till religion och kyr-
ka överlag därnere. Konfirmerationen
var något nödvändigt ont. Vår upp-
fostran var inte religiöst färgad i
bordslön och aftonbår föreläsningar inte
hemma. Ej heller husandakt.

Frikyrkorna kunde väl inte fått något
fast förfäste då, och vi hade väl
inte några särskilda åsikter om dem.
Men det fanns ett ställe, som var

mycket frekventert - och det var Fräls-
ningsarmén. De ordnade med sång och
musik och basarer, vilket lockade
ungdomen säkert. Dit gick vi ofta
som grabbar.

HÖGTIDSSIDER.

Dop: Någon annonsering förelkom inte. Do-
pet skedde hemm. Barnen var nog
bara lindade hemm hos oss. Dop-
gåva förelkom inte, men vi kunde guld-
mon. Familjen var närvarande plus
våra släktingar. Kaffebrickning.

Konfirmation: Jag konfirmerades i
Domkyrkan. De som kunde av fa-
miljen, var närvarande, dvs. mor och
vårat äldre syskon. Jag fick ära
en bli cheifästningsstjärna för det hög-
tidliga tillfället. Vidare fick jag en

Skärmässa s.k. "gollamässa". Skon
tror jag att jag köpte själv. Man kunde
ju bröjast jöhla där! Vidare fick jag psalm-
bok. Vi konfirmander fick blommor och
kort av släkt och vänner. och efter-
åt hade vi kaffekolas med tårter
ma. Närvarande var de familjen och
mina äldre bröders fruor.

Skolaslutning: Vi fick i regel nya
kläder till examen. Skolan utd.
des ej med blommor och läv. Det
var inte heller vanligt att föräld-
rar kom.

Förlovning:

Lysning: Det var mottagning i min frus
hem. Vi bjöd på kaffe och därtill.

Bröllop: Baserlig vigsel på rådhus-
set. Svensex och möhippa. Vi

hade inget sådant. Det var ö.h.t. inte vanligt.

Silver- och guldbröllop: Mor och far firade både silver- och guldbröllop med stor fest för barn och barnbarn. Jag minns, att silverbröllop brukade firas bland bekanta, när jag växte upp.

Födelsedag firades lite grann i vårt hem. Man kunde uppskrivas med någon nyttig sak. Fänrik Årsgårds firades under festligare former. När faran fyllde femtio, var det stor fest hemma med uppskrifning på morgonen. Hans arbetskamrater kom och en mäslingsextrakt bläste. Sedan blev det kaffar för släkt och vänner hemma. Namnsdag firades ej.

Begravning: Vår farfar från Svedala bodde
här oss en kort tid och dog där. Han
lades i bygghuset. Rummet kläddes
med bakan. Han begravs på Norra kyr-
kogården. Särskilt till farfar. Vi klippte
och strödde gran- och snis på
halva gatan utanför. Runt blombrun-
nen virades svart-vitt papper. Vi lade
blommor och kvansar på kistan. Ej ljus.
Efteråt kaffebjudning.

Nyåret: Vi spökade ut oss i gamla
kläder och lekte "jula-spöke". Vi gick
omkring och sjöng och fick gott och
pengar. Detta pågick från Århundagen
f.o.m. Trettonhelgen. Hela vår familj
brukade vaka in det nya året. Mina
äldre bröder fästade och fanns ut

med. Vi dansade kaffe mitt i natten. Det var hög stämning med sång och munspelsmusik.

Trettonhelgen: Vi lekte "julaspöke".
Fastlagen: Jag har aldrig sett den. Men "Så, katten är tunn" vid den årstiden. Jag har dock sett den utföras ut i fågelsång en sommar, då jag var 12-13 år. Under fastlagen så vi fastlagsbullar hemmen, dvs. släta bullar med mjölk. Vi satte in björkris.

Påsk: Jag tror inte, att man såg yngre kläda ut sig vid påsk. Det var annars mycket vanligt, att de gjorde det. Men vi fäste pappersbuntar på vandrarna skärtorsdagen. Ingen riskning. Ingen särskild kläddel el. särskild

regler långfredagen. Vi åt ägg - målade ägg. De färgades med lekkskal för det mesta. Vi fick i regel ett ägg ut - på sin höjd två. Vi hade inga ägg-lekar hemma.

Valborg: Vi hade inga eldar tända här i stan. Majsjungfru förekom heller inte. Det var demonstrationståg den 1:e maj. Och så var det ström. Det låg dubbor av konfetti och serpentinor på Bullis, folk flånerade och det var fullt kall-i-gång i 4-5 timmar. Det var verkligen mycket roligt. Studenterna var alltid lite extra påfestade och glada.

Pingst: Det var vanligt, att både familjer och ungdomar for ut till skogen med matkorg. Vi pyntade in-

te med grönt linnen.

Midsonnenar: På vissa gårdar i Nöden
restes majstänger. Ungarna brukade skaf-
fa grönt till dem. Både gamla och
unga deltog sedan i dans runt maj-
stängen. Till dansen brukade någon sp-
la dragspel, och så gick vågorn runt
och samlade in spelmannas pengar.

I Folkets Park var dans till kl. 2 på
natten och när dansen där var slut
gick vi runt i gårdarna och dansa-
de. Eldar före kom inte vid midn.

Mårten: Vi firade Mårten på så sätt
att vi åt en extra bit kött då eller
en focke. Någon gås hade vi aldrig
röd till.

Advent: Vi hade varken ljus eller
stjärna, och jag tror ej någon annan

hade det heller.

Lucia: Vi firade inte Lucia. Det var
nog bara studenterna här i stan, som
uppsökte professorer lite. Vi hade
ej lustekatter. Sedan jag blev spring
pojke omkr. 1920, vet jag, att det blev
vanligt med lustekatter.

Jul: Den föregicks alltid av en
grundlig storstädning. Man brukade
alltid klenäter, pepparkakor, muss-
lor och vetebröd till julen.

Julskyltning förekom sådär som innan
jul. Julinbelysning skedde från Stort-
torget/Julaftonen kl. 12.

Vi hade julkallassutdelning (utan
tomte). Det var alltid lite nytt-
föremål, man fick. Julgranen kändes
med flägg, korgar, äpplen, ljus,

glitter, angelar och julagubbar (gjorda av
mjöl o. vatten). I toppen satte vi antingen
en flagga eller också en spira.

Dopp i grytan förekom inte längre.

På julaftonen åt vi lutfisk och gäst
med smörgåsar bestående av smör,
bröd ost, sill, syltar, korv och rökt korv.

På juldagen brukade vi äta den
uppvärmda österrikiska lutfisken. Den
kallades "plockfisk". Det var också
vanligt, att man hade stek eller rev-
bensspjäll till. Riggrot till efterrätt.

Man hade pyntat i stegen med
girlander, bonader, löpare och levan-
de ljus.